

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E. B.**, H. B., *právne zastúpená JUDr. G. Z., advokátkou, H. B.*, proti žalovanému: **Mestská časť Bratislava - Lamač**, Malokarpatské námestie 9, Bratislava, *právne zastúpený JUDr. O. M., advokátom, Š. B.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1322/2011 zo dňa 31.03.2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/85/2011-40 zo dňa 23. novembra 2011 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/85/2011-40 zo dňa 23. novembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie vedené pred krajským súdom pod spisovou značkou (ďalej len sp. zn.) 2S/85/2011 a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania s použitím ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ a § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), keďže konanie vo veci bolo zastavené a pri rozhodovaní o náhrade trov konania bola do úvahy vzatá tá skutočnosť, že žaloba bola podaná v zmysle poučenia žalovaného o právoplatnosti rozhodnutia a možnosti podať žalobu.

II.

Proti uvedenému uzneseniu v časti výroku o nepriznaní trov konania podal žalovaný včas odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania v časti výroku o trovách konania zmeniť a priznať žalovanému trovy konania vo výške 314,18 € a trovy odvolacieho konania vo výške 157,09 €.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že prvostupňový súd vlastným výkladom Občianskeho súdneho poriadku dospel k záveru, že z O.s.p. nevyplýva jednoznačne, či súd môže v správnom súdnictve aplikovať ustanovenia náhrady trov konania podľa tretej časti O.s.p. alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 O.s.p. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na § 246c ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je možné použiť ustanovenia tretej časti O.s.p. Žalovanému vznikli trovy v konaní o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/85/2011 výlučne z dôvodu, že žalobkyňa podala žalobu na súde. Bez ohľadu na to, či by žalobkyňa zobrala žalobu späť alebo nie, na konanie podľa § 247 a nasl. O.s.p., ktoré začala žalobkyňa, neboli splnené zákonom stanovené podmienky. V zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. by bol prvostupňový súd povinný konanie zastaviť, keďže žalobkyňa podala žalobu proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Nie je pravdou, že by žalovaný svojím konaním spôsobil, že predmetné konanie o žalobe na preskúmanie zákonnosti neprávoplatného rozhodnutia bolo zastavené. Žalobkyňa proti predmetnému rozhodnutiu žalovaného podala okrem žaloby podľa § 247 a nasl. O.s.p. aj opravný prostriedok podľa § 250l O.s.p., kde dôvodila, že predmetné rozhodnutie nie je právoplatným rozhodnutím, nakoľko je proti nemu prípustné odvolanie v zmysle § 250l O.s.p. Žalobkyňa bola zastúpená advokátkou, preto vedela a musela vedieť, že proti tomuto rozhodnutiu žalovaného nie je prípustná žaloba a že dôjde k zastaveniu konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

Občiansky súdny poriadok nepozná sankciu spočívajúcu v nepriznaní náhrady trov konania v prípade nesprávneho poučenia o opravnom prostriedku. Jediným následkom nesprávneho poučenia o opravnom prostriedku je predĺženie lehoty na jeho podanie. Neznamená to však, že nesprávne poučenie má vo všeobecnosti prednosť pred zákonom stanovenými podmienkami a obligatónymi náležitosťami na podanie nejakého opravného prostriedku. Právoplatnosť napádaného rozhodnutia je jednou z najesenčialnejších náležitosťami na to, aby žaloba podľa § 247 a nasl. O.s.p. bola prípustná. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že návrh na začatie konania, ktorý bol vzatý späť – žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, nebol podaný dôvodne. Nedôvodné konanie začaté neprípustnou žalobou malo byť zo strany konajúceho súdu zastavené už v štádiu skúmania podmienok konania, hneď po podaní žalobného návrhu žalobkyne a nie na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou. Žalovaný sa pridrižiava svojho podania – Vyčíslenie trov súdneho konania zo dňa 22.11.2011 a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 157,09 €.

III.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalobkyňu na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného

(§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, keď žalovanému neboli priznané vyčíslené trovy konania z titulu právneho zastúpenia, keďže k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby.

Podľa § 250h ods. 2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Citované zákonné ustanovenie upravuje výnimočné priznanie náhrady trov konania žalovanému pre prípad späťvzatia žaloby, a to trov, ktoré žalovaný vynaložil po tom, čo žalobca podal žalobu. Predpoklady uvedené v tomto ustanovení nemajú spoločné znaky s § 250k ods. 1 O.s.p., ktoré sa viažu na výsledok, resp. úspech v konaní a v zmysle ktorého nemožno náhradu trov konania priznať nikomu inému iba úspešnému žalobcovi. Rozhodnutie o náhrade trov konania žalovaného podľa § 250h ods. 2 veta za bodkočiarkou O.s.p. bude prichádzať do úvahy najmä v prípade neodôvodnených žalôb a je výnimkou zo zásady, že v správnom súdnictve nemožno priznať náhradu trov konania úspešnému žalovanému, nakoľko to ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. vylučuje.

Aj v správnom súdnictve môže žalobca vziať žalobu späť z dôvodov, ktoré neznamenajú neúspech, ale sú v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania správneho orgánu (napr. v dôsledku autoremedúry, v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia alebo ako v prejednávanej veci v dôsledku späťvzatia žaloby).

Zo zákona nevyplýva jednoznačne, či súd v tomto prípade môže aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 O.s.p., ktoré nasvedčuje tomu, že bez zreteľa na ďalšie, v prípade späťvzatia žaloby, treba žalovanému vždy priznať náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

Vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti, ako aj z požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj zo zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak by pri uplatnení štandardných metód výkladu, prichádzali do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/98, III. ÚS 341/07, II. ÚS 148/06), podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky treba v danom prípade

aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 4 O.s.p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa § 146 ods.1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

V prejednávanvej veci žalobkyňa podala žalobu na súd podľa § 247 a nasl. O.s.p. na základe poučenia v napadnutom rozhodnutí č. 1322/2011 zo dňa 31.03.2011 o zrušení súpisného čísla. V poučení daného rozhodnutia je uvedené: „*Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom vydania. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať žalobu na Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10, Bratislava do dvoch mesiacov odo dňa doručenia.*“

Z uvedeného poučenia, ktoré poskytol žalovaný správny orgán, jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie č. 1322/2011 zo dňa 31.03.2011 možno napadnúť žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Žaloba na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu bola preto podaná dôvodne, čo svojim konaním potvrdil aj žalovaný, keď dňa 19.07.2011 vydal rozhodnutie č. 2792/2011 a ***v rámci autoremedúry zrušil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Lamač č. 1322/202011 zo dňa 31.03.2011 o zrušení súpisného čísla. Žalovaný uznal dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia.*** Žalovaný, ako orgán verejnej správy, ktorý rozhoduje o pridelení, resp. zrušovaní súpisných čísel, musí vedieť, aké opravné prostriedky sú proti jeho rozhodnutiam prípustné. Nemôže neskôr svojim výkladom prenášať zodpovednosť na žalobkyňu, aj keď bola v konaní zastúpená advokátom, podľa ktorého mala vedieť, že proti danému rozhodnutiu žalovaného nie je prípustná žaloba, aj keď tak bolo uvedené v poučení napadnutého rozhodnutia.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne uviedol, že **nesprávne poučenie správneho orgánu o možnosti podať žalobu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nemožno pričítať na ťarchu žalobkyne, ktorá sa ním spravovala.**

Dôvodom späťvzatia bola skutočnosť, že samotný žalovaný zrušil žalobu napadnuté rozhodnutie už dňa 19.07.2011. Späťvzatie žaloby malo síce za následok zastavenie konania, avšak v tomto dôvode spočíva i zodpovednosť za zavinenie žalovaného, pretože v rámci autoremedúry prišlo k zrušeniu žalobou napadnutého administratívneho rozhodnutia, čo je bez ďalšieho samostatným zákonným dôvodom na zastavenie konania (§ 250i ods. 4 O.s.p.).

Z časového hľadiska prvým dôvodom na zastavenie súdneho konania v tomto prípade bolo zrušenie žalobou napadnutého správneho rozhodnutia žalovaným a to už dňa 19.07.2011, k späťvzatiu žaloby, ktoré je z hľadiska času až druhým zákonným dôvodom na zastavenie súdneho konania, prišlo až dňa 15.11.2011.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti - výroku o trovách konania potvrdiť podľa § 219 ods. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., keďže je vecne správne, je nie len spravodlivé ako konštatoval prvostupňový súd v odôvodnení, ale i v súlade s ustanoveniami O.s.p. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu vo výroku o náhrade trov konania zohľadnilo aj časovú následnosť vzniku zákonných dôvodov podmieňujúcich zastavenie konania vo vzťahu k dôvodnosti uplatnených nárokov na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková